

صفحه ۲

وزیر دفاع:

جنگ فراه جنگ مدیریت آب است

باشنده‌گان میدان وردگ:

سیستم انتخابات تغییر کند

صفحه ۳

سیلاب‌ها جان ۷۲ تن را گرفت

صفحه ۳

مقاومت ستودنی

صفحه ۴

شعر ما شعر زنده‌گی است

صفحه ۶

مجلس نماینده‌گان شش قانون و موافقت‌نامه را تأیید کرد

به دلیل نبود نصاب در مجلس باقی مانده بود و از آن جایی که امروز نصاب مجلس تکمیل بود، از سوی رییس مجلس به رای گذاشته شد. از سوی هم در نشست دیروز مجلس، پیشنهاد ارتقای موسسه‌ی تعلیمی سید جمال‌الدین افغان و مدرسه‌ی امام ابوحنیفه به دانشگاه نیز از سوی نماینده‌گان تأیید شد و کمیسیون اختصاصی در رابطه مکلف شد تا طرحی را آماده کرده و به مجلس پیشکش کند.

سوی نماینده‌گان تأیید شدند. همچنان فرمان تقنینی شماره ۲۶۶ رییس جمهور غنی در مورد ضمیمه‌ی اصول محاکمات تجارتي، فرمان تقنینی شماره ۲۶۱ رییس جمهور در مورد تعدیل نام وزارت تجارت و صنایع به وزارت صنعت و تجارت، طرح تعدیل قانون محصولات تنباکو و طرح تعدیل فقره ۳ ماده ۲۲ قانون مصارف عامه نیز با اکثریت آرای نماینده‌گان حاضر در نشست مجلس تأیید شدند. گفتنی است که این طرح‌ها از دو هفته پیش

کابل: مجلس نماینده‌گان در جلسه‌ی دیروز خود (۲۹ ثور) شش طرح قانون و موافقت‌نامه‌ی بین‌المللی را با اکثریت آرای نماینده‌گان حاضر در مجلس تأیید کرد. در این جلسه اعضای مجلس دو موافقت‌نامه‌ی بین‌المللی، دو فرمان تقنینی رییس جمهور غنی و دو طرح تعدیل قانون را تأیید کردند. موافقت‌نامه میان افغانستان و اوزبیکستان در مورد ترانزیت اموال و موافقت‌نامه میان افغانستان و پولند در راستای همکاری‌های سیاسی، اقتصادی و تجاری به اتفاق آرا از

در دو و نیم سال گذشته ۳۶ خبرنگار کشته شده است

با این رادیو همکاری داشته، به شهادت رسیده است. حدود ساعت ۱۲ شب شنبه، دست کم سه انفجار در ورزشگاه شهر جلال‌آباد که مسابقه‌ی کریکت (جام رضائی کریکت) جریان داشت، جان ۸ تن را گرفت و بیشتر از ۵۰ تن از تماشاچیان را زخمی کرد. سازمان خبرنگاران بدون مرز مدتی پیش از این نیز در گزارش خود، سال ۲۰۱۷ را خون‌بارترین سال برای خبرنگاران در افغانستان خوانده بود. این سازمان در آن گزارش، وضعیت خبرنگاران، رسانه‌ها و آزادی بیان را در ۱۸۰ کشور جهان بررسی کرده بود. از میان آن‌ها افغانستان پس از سوریه خطرناک‌ترین کشور برای خبرنگاران خوانده شده بود.

پیش، در یک حمله‌ی انتحاری در کابل ۹ خبرنگار، عکاس و تصویربردار کشته شدند و ۷ خبرنگار و تصویربردار زخمی شدند. در تازه‌ترین مورد نی، نهاد حمایت‌کننده‌ی رسانه‌های افغانستان نیز با نشر خبرنامه‌ی گفته است که قرار عزیزی، مدیرمسئول رادیو صفا و مبارز اتل خبرنگار این رادیو در حمله‌ی شب شنبه (۲۹ ثور) در شهر جلال‌آباد زخمی شده‌اند و هدایت‌الله زهیر که او نیز همکار رسانه‌ی رادیو صفا بوده است و در ارانه‌ی برنامه‌های ورزشی کریکت

صبح، کابل: سازمان گزارش‌گران بدون مرز در گزارش اخیرش گفته است که خشونت علیه خبرنگاران در دو سال گذشته به صورت چشم‌گیر افزایش یافته است. این سازمان با نشر خبرنامه‌ی گفته که گروه طالبان و داعش در دو نیم سال گذشته ۳۶ خبرنگار را کشته‌اند. در خبرنامه‌ی که از سوی این سازمان به نشر رسیده، آمده است که خبرنگاران در افغانستان با تهدیدات بلند امنیتی روبه‌رو هستند. این سازمان از این موضوع ابراز نگرانی کرده است. گزارش‌گران بدون مرز در حالی نگرانی‌اش را نسبت به کشته شدن خبرنگاران در افغانستان ابراز کرده‌اند، که حدود پانزده روز

4GB اینترنت بشانه 199
 300 دقیقه بشانه 10
 1 اشتراک

www.azizbank.af

همشهریان گرامی!

عزیزی بانک افتخار دارد که به سلسله نو آوری های بیهم در عرصه بانکداری اینبار محصول جدید خویش را با ویژگی های خاص به شما معرفی میکند. حساب ویژه برای شرکت های حساب پس انداز برای بزرگسالان، حساب پس انداز برای کودکان!

عزیزی بانک تنها بانکست که در تمام سنن و موقعیت های شغلی به شما می آید.

www.azizbank.af 1515

هر قدر بکشند، پیروز نمی‌شوند

طالبان استدیوم ورزشی ننگرهار را که در آن جام رضانی کرکت اجرا می‌شد و شمار زیادی از تماشاچیان در آن حضور داشتند، هدف قرار دادند. از نظر طالبان و گروه‌های هم‌فکر و هم‌پیمان آنان ورزش و سرگرمی کار نادرستی است و جوانان و تماشاچیان به جای ورزش و سرگرمی باید بجنگند. در روایت طالبان، جنگ ارزش ذاتی است. صلح، مذاکره و سرگرمی را آنان نمی‌پذیرند، آنان می‌خواهند کل جامعه را شبیه خودشان بسازند. آنان از مجموع مردم افغانستان و جوانان می‌خواهند که برای اهداف طالبان حملات انتحاری انجام دهند. طالبان می‌خواهند همکاری نظامی، اقتصادی و دیپلماتیک جامعه جهانی با افغانستان از بین برود و امارت سرنگون شده‌ی آنان اعاده شود. امارت هم یک حکومت غیر دمکراتیک است و مشروعیت خود را از فتوای ملاحی طالبان می‌گیرد.

طالبان می‌خواهند مجموع مردم افغانستان را فدای این هدف کنند و سرگرمی، ورزش و حتی تلویزیون دیدن آنان را تحمل کرده نمی‌توانند. به همین دلیل است که هر جایی را هدف قرار دهند. آنان یک نمایش فرهنگی را در مرکز فرهنگی فرانسه نیز دو سال پیش در کابل هدف قرار دادند. کشتار مردم بخشی از ایدئولوژی طالبان است. در روایت آنان، اول از کسانی که به اهداف و ایدئولوژی طالبان باور ندارند، انسانیت‌زدایی می‌شود. وقتی از مجموعه‌ای از آدم‌ها مثلاً از طرفداران دولت انسانیت‌زدایی می‌شود، دیگر انتحاری‌ها و تنظیم‌کننده‌گان امور نظامی طالبان لزومی نمی‌بینند که به جان مردم غیر نظامی ببینند. آنان ترویج ورزش را هم نوعی قدرت نرم خارجی‌ها و حکومت افغانستان می‌دانند که باید هدف قرار گیرد.

اما حمله‌های انتحاری، بمب‌گذاری، شیخون زدن به نیروهای امنیتی و کشتار مردم در ورزشگاه طالبان و گروه‌های هم‌پیمان آنان را به اهدافشان نمی‌رساند. قدرت کشتار و تخریب هیچ‌گاهی سازنده‌گی به بار نمی‌آورد. مردم افغانستان دیگر تسلیم اهداف طالبان نمی‌شوند. مردم افغانستان می‌دانند که هم‌کاری جامعه جهانی با کشورشان ضروری است. مردم افغانستان می‌دانند که در نبود جامعه جهانی دولت افغانستان بودیجه‌ی خود را تأمین کرده نمی‌تواند. مردم افغانستان می‌دانند که پیشرفت کشورهای مختلف از جمله کشورهای همسایه در گرو همکاری آن‌ها با غرب بوده است.

مردم افغانستان تجربه‌ی حکومت‌های ایدئولوژیک از جمله حکومت طالبان را دارند. طالبان مردمان مناطقی را که به امیرالمومنین آنان بیعت نمی‌کردند می‌کشتند، آثار تاریخی را ویران می‌کردند و خوانش تندرانه از دین و شریعت را به مردم افغانستان تحمیل می‌کردند. آنان در شورش مجددشان علیه نظم پس از بن هم به افغانستان زبان‌های کلانی وارد کردند. جنگ طالبان مانع سرمایه‌گذاری کلان و اجرای پروژه‌های توسعه‌ای در جنوب و شرق شد. طالبان مانع پروژه‌های آبادانی در بسیاری از روستاهای جنوبی شدند. آنان برای جلوگیری از نفوذگذاری دولت، اجازه ندادند که پروژه‌های آبادانی در برخی از مناطق تطبیق شود. به همین دلیل است که زنده‌گی روستایی‌های جنوب افغانستان، به رغم این‌که جهان این‌جا حضور داشت و مصرف می‌کرد، تغییر نکرد. طالبان روی زنده‌گی قبیله‌ای، نورم‌های سنتی و فقر در جنوب و شرق سرمایه‌گذاری کردند و حالا هم با هر چه ورزش و سرگرمی است، مشکل دارند. قبلاً در ارگوی پکتیا هم وابسته‌گان این گروه، به یک گردهمایی ورزشی حمله کرده بودند. طالبان هیچ پیام جدیدی به مردم افغانستان ندارند، در روایت ملی، باور و ذهنیت عموم مردم، شکست خورده‌اند. روایت آنان در جهان مشروعیت ندارد. دنیا آنان را گروه برانداز و شرور می‌داند. دولت افغانستان ساختاری مشروع و مورد حمایت دنیا است. تلاش‌های آنان برای ساقط کردن مراکز ولایات هم مثل مورد فراه ناکام می‌ماند. تنها راه بقای طالبان، مذاکره با دولت افغانستان و تن دادن به دموکراسی و انتخابات است.

وزیر دفاع:

جنگ فراه «جنگ مدیریت آب» است

تصرف ریاست امنیت ملی، فرماندهی پلیس و زندان مرکزی این ولایت را داشتند. طالبان با قبول تلفات نزدیک به ۳۰۰ تن، مجبور به عقب‌نشینی از مراکز زیر تصرف خود در شهر فراه شدند.

معصوم ستانکزی، رییس عمومی امنیت ملی افغانستان، تمرکز و راه اندازی عملیات تروریستی طالبان در ولایت فراه را به دلیل موجودیت کارخانه‌های «چرس و هیرویین» خواند.

آقای ستانکزی در بخش دیگری از سخنانش افزود که در جنگ فراه، طالبان دنبال منافع بزرگ کشورهای منطقه هستند.

رییس عمومی امنیت ملی کشور همچنان افزود که برای تحکیم امنیت بیشتر در فراه، یک قطعه‌ی خاص امنیت ملی در آینده‌ی نزدیک در این ولایت ایجاد می‌شود.

از سوی دیگر ویس‌احمد برمک، وزیر داخله گفت که برای تأمین امنیت، اصلاحات اساسی را در ساختار نظامی خواهد آورد. او همچنان هشدار داد که برای کسانی که در جنگ فراه غفلت وظیفه‌ای کرده‌اند، بر اساس قانون نظامی کشور مکافات در نظر گرفته می‌شود.

کار ساخت بند آب بخت‌آباد که جلو عبور جریان آب به ایران را می‌گیرد، در سال ۱۳۹۱ به یک شرکت پاکستانی سپرده شده بود، اما حکومت افغانستان پس از چندی قرارداد دیزاین این بند با شرکت پاکستانی را فسخ کرد.

قرارداد بند بخش‌آباد پارسال با یک شرکت ایتالیایی امضا شد. قرار بود بند آب بخش‌آباد، با هزینه‌ی حدود چهار و نیم میلیون دالر از سوی شرکت هایدروآرک ایتالیا و دستگاه ساختمانی هلمند، در ظرف ۱۸ ماه، در فراه‌رود اعمار شود، اما چنان که مسئولان محلی فراه می‌گویند به دلیل تهدیدات امنیتی، کار این بند، شاید بیش از زمان تعیین شده به درازا بکشد.

گفته می‌شود که این بند، ظرفیت تولید ۲۷ میگاووات برق را خواهد داشت و ۱۰۴ هزار هکتار زمین را آبیاری خواهد کرد. افغانستان به گونه‌ی میان‌گین سالانه ۷۰ میلیارد متر مکعب آب دارد.

بر بنیاد اطلاعات داده شده، ۸۰ درصد این آب‌ها بدون استفاده به ایران، پاکستان و شماری از کشورهای آسیای میانه می‌ریزد، از این میان ایران از همسایه‌های افغانستان است که در حال حاضر از دو حوزه‌ی آبی افغانستان بیشترین آب را می‌گیرد.

دخالت می‌کند.»

محمد عارف‌شاه جهان، والی پیشین فراه که یکی از دلایل استعفای خود را مداخله‌های بیرونی در امور ولایت فراه عنوان کرده بود، چندی پیش در گفت‌وگویی با روزنامه‌ی ۸صبح گفته بود که ایران در کار ساخت بند بخش‌آباد فراه دخالت دارد.

به گفته‌ی والی پیشین فراه، افغانستان در پی دخالت‌های ایران در ساخت بند بخش‌آباد فراه، باید به مجامع بین‌المللی شکایت کند، آقای جهان گفته است که دخالت‌های این کشور در ساخت بند بخش‌آباد، گاه‌گاه منجر به تلفات نیروهای امنیتی افغانستان می‌شود.

چند ماه پیش حسن روحانی، رییس‌جمهور ایران نیز در نشست گرد و غبار در تهران که با اشتراک نماینده‌گان ۳۴ کشور جهان به شمول افغانستان برگزار شده بود، از ساخت بندهای متعدد در افغانستان انتقاد کرد و گفت که تهران نمی‌تواند در برابر ساخت بندهایی هم‌مانند بند کجکی، کمال‌خان، سلما و بندهای دیگر بی‌تفاوت بماند.

آب رودخانه‌هایی که در ولایت‌های هرات، فراه و نیمروز قرار است در مسیر آنان چندین بند آب‌گردان ساخته شود، به ایران می‌رود. ایران هر چند تأکید دارد که حق‌آبه‌ی خود از آب‌های هیرمند و هری‌رود می‌خواهد، اما تا اکنون هیچ‌گاه دخالت نظامی در کار ساخت بندهای آب‌گردان در غرب کشور را تأیید نکرده است.

فراه با ایران ۳۰۰ کیلومتر مرز دارد و بنا بر گفته‌های مقام‌های دولتی، شورای ولایتی و منابع مردمی، برخی از طالبان در جنگ‌های اخیر فراه از آن سوی خاک افغانستان وارد ولایت فراه شده بودند.

فضل‌احمد شیرزاد، فرمانده پولیس فراه هفته‌ی گذشته در صحبت با رسانه‌ها گفته بود که در پی نامنی‌های اخیر این ولایت، ایران دست دارد.

به نقل از رسانه‌ها، او تأکید کرده بود که طالبان به دستور ایران بر زندان این ولایت حمله کرده و قصد آزاد کردن زندانیان طالب را داشتند.

فرمانده پولیس فراه همچنان به خبرنگاران گفته بود که بیشتر طالبانی که در حمله‌های اخیر فراه دست داشتند، در خاک ایران خانه دارند. با این وجود، ایران همواره دخالت در اوضاع افغانستان و همکاری با طالبان را رد کرده است.

شهر فراه، مرکز این ولایت در روزهای اخیر مورد تهاجم گسترده‌ی جنگجویان طالب بود. طالبان با دو حمله‌ی گسترده بر نواحی مختلف شهر، قصد

حسین حیدری

باشنده‌های میدان وردگ روز شنبه (۲۹ ثور) برای چند ساعت در مرکز این ولایت در یک حرکت اعتراضی خواهان «تغییر سیستم انتخابات» شدند.

پیش از این شماری از باشنده‌های غزنی هم از حکومت خواسته بودند سیستم انتخابات را تغییر دهد.

باشنده‌گان میدان وردگ می‌گویند به خاطر مشکلات امنیتی امکان برگزاری انتخابات سراسری در این ولایت ممکن نیست و به همین دلیل باید سیستم برگزاری انتخابات تغییر کند و انتخابات به شکل حوزه‌ای برگزار شود.

هرچند پیش از این مسئولان کمیسیون انتخابات به روزنامه‌ی ۸ صبح گفته بودند که حکومت فرصت تصمیم‌گیری در مورد حوزه‌بندی انتخابات را از دست داده و انتخابات به شکل گذشته - هر ولایت به عنوان یک حوزه - برگزار خواهد شد اما اکنون مسئولان این کمیسیون با تغییر موضع گذشته‌ی‌شان می‌گویند که منتظر تصمیم حکومت در این مورد هستند.

در انتخابات قبلی هر ولایت، یک حوزه‌ی انتخاباتی بود و برای انتخاب ده نماینده‌ی کوچکی و یک نماینده‌ی سیک‌ها و هندوها، کل کشور به عنوان یک حوزه در نظر گرفته شده بود، اما اکنون شماری از باشنده‌های ولایت‌های میدان وردگ و غزنی خواهان کوچک‌سازی این حوزه‌ها هستند.

ولی‌الله شاهد، یکی از برگزار کننده‌گان اعتراض میدان وردگ به روزنامه‌ی ۸ صبح گفت ولسوالی‌های نهر، جلریز، سیدآباد، جلگه، چک و جیغوتی ولایت میدان وردگ ناامن است و باید انتخابات حوزه‌ای شود. آقای شاهد افزود: «تا زمانی که انتخابات در این ولسوالی‌های حوزه‌ای نشود، ما هرگز در انتخابات شرکت نمی‌کنیم، پروسه [انتخابات] از طرف ما تحریم است.»

او همچنان گفت که این پیشنهادشان را با نماینده‌گی کمیسیون انتخابات در میدان وردگ شریک کرده‌اند و منتظر تصمیم حکومت و کمیسیون مستقل انتخابات هستند.

شماری از باشنده‌های غزنی نیز حدود یک ماه است که به خاطر حوزه‌ای شدن انتخابات اعتراض دارند و انتخابات را تحریم کرده‌اند. خلیل هوتک، یکی از تحصن‌کننده‌گان گفت: «در صورتی که انتخابات حوزه‌ای نشود، ما نتیجه‌اش

باشنده‌گان میدان وردگ:

سیستم انتخابات تغییر کند

کمیسیون انتخابات:

منتظر تصمیم ارگ استیم

را قبول نمی‌کنیم. تحریم انتخابات تا زمانی در غزنی ادامه می‌یابد که حکومت و کمیسیون انتخابات، طرح حوزه‌ای شدن انتخابات را بپذیرند.»

با این حال حفیظ‌الله هاشمی، از کمیشنران کمیسیون انتخابات می‌گوید کمیسیون انتخابات کار خود را به وقت و زمانش انجام داد و حدود یک سال پیش، طرح حوزه‌بندی و کوچک‌ساختن حوزه‌های رای‌دهی را به کابینه فرستاد، اما

حکومت در این مورد تا کنون تصمیم نگرفته است. آقای هاشمی افزود که حکومت شاید روز یکشنبه (۳۰ ثور) در این مورد تصمیم نهایی‌اش را بگیرد.

برخلاف گفته‌های حفیظ‌الله هاشمی، دواخان مینه‌پال، معاون سخنگوی ریاست جمهوری می‌گوید که حوزه‌ای شدن انتخابات مربوط به حکومت نمی‌شود. او افزود که کمیسیون مستقل انتخابات در این مورد تصمیم می‌گیرد.

به قول آقای مینه‌پال «حکومت فقط مسئولیت تأمین امنیت و منابع مالی انتخابات را دارد.»

این در حالی است که بر اساس قانون انتخابات، چگونه‌گی حوزه‌های انتخاباتی باید شش ماه (۱۸۰ روز) قبل از انتخابات مشخص شود که این فرصت حدود یک ماه پیش به پایان رسید.

جدا از بحث حقوقی این مسئله، تغییر سیستم حوزه‌بندی انتخابات از دید نهادهای ناظر انتخابات تا چه حد امکان‌پذیر است؟ محمدنعیم ایوب‌زاده، رییس بنیاد انتخابات شفاف افغانستان یا تیفا به ۸ صبح گفت که با در نظر داشت موضوعات امنیتی و چالش‌هایی که در این مسیر قرار دارد و با توجه به این که هنوز سرحدات ولسوالی‌ها مشخص نشده و بحث مشارکت زنان هنوز هم به عنوان یک چالش مطرح است، تغییر اوضاع انتخاباتی در چنین وضعیت نمی‌تواند مؤثریتی داشته باشند و نه هم می‌تواند عدالت انتخاباتی را تأمین کند.

او گفت که اگر حکومت در این زمان حساس در صدد تغییر اوضاع انتخاباتی باشد، بیان‌گر آن است که حکومت در صدد مهندسی انتخابات به نفع تیم سیاسی‌شان است.

به گفته‌ی ایوب‌زاده، تأکید کمیسیون انتخابات باید به عنوان یک نهاد بی‌طرف و مستقل بر این باشد که در شرایط کنونی تغییر اوضاع انتخاباتی نمی‌تواند برای شفافیت این روند کمک کند.

اما یوسف رشید، رییس اجرای فیفا می‌گوید که در چنین وضعیتی، از یکسو صریحاً قانون انتخابات به دلیل نداشتن همکاری و دیدگاه‌های سیاسی حکومت نقض می‌شود و از سوی دیگر ممکن است تجربه‌ی غزنی بار دیگر به خاطر مشکلات امنیتی در بسیاری از ولایت‌ها تکرار شود.

به باور وی، رای کم‌آوردن برخی از نماینده‌گان مناطق ناامن ممکن فشار سیاسی و اعتراض کاندیداها را برانگیزد و حکومت را ناگزیر سازد که به یک خواست سیاسی در قسمت نتایج انتخابات تن دهد و این می‌تواند برای نتیجه‌ی انتخابات خطرناک باشد.

طرح کوچک‌ساختن حوزه‌های انتخاباتی به سال ۲۰۱۰ بر می‌گردد. تصمیم تغییر حوزه‌های انتخاباتی زمانی خلق شد که در انتخابات پارلمانی قبلی، همه‌ی نماینده‌گان غزنی از یک قوم خاص به پارلمان کشور راه یافتند. این امر از آن زمان تا کنون انتقادهای زیادی را برانگیخته است.

فهم امین

آمارهای وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث نشان می‌دهد که تا کنون ۷۲ تن در نتیجه‌ی سرازیر شدن سیلاب‌ها در سراسر کشور جان داده‌اند. از سوی هم حوادث طبیعی بیش از ۵۰۰ باب خانه را ویران کرده است.

باشنده‌گان ولایت‌های جوزجان و سمنگان بیشترین آسیب را دیده‌اند. به دنبال نگرانی از افزایش شمار قربانیان و جلوگیری از خسارات بیشتر مردم در نتیجه‌ی این سیلاب‌ها، نماینده‌گان مردم در جلسه‌ی دپروشان، خواهان اقدام فوری حکومت در این زمینه شدند.

نماینده‌گان مجلس از مسئولان وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث و نهادهای کمک‌کننده‌ای که در این بخش مسئولیت دارند، خواستند که هر چه زودتر به وضعیت آسیب‌دیده‌گان سیلاب‌ها رسیده‌گی کنند.

عبدالستار درزایی، نماینده‌ی مردم جوزجان در مجلس گفت که در ولایت‌های شمال با وجود جنگ‌های خانمان‌سوز، سیلاب وحشتناک نیز مردم را آسیب زده است. این نماینده‌ی جوزجان گفت که در نتیجه‌ی سیلاب‌های اخیر در شمال به ویژه در ولایت جوزجان حدود ۵۰۰ فامیل از خانه‌های‌شان بی‌جا شده‌اند و به کمک فوری نیاز دارند.

از سوی هم مجیب‌الله فرقانی مخدوم، نماینده‌ی مردم سمنگان در مجلس نماینده‌گان نیز گفت که باران‌ها سبب جاری شدن سیلاب در سمنگان شده و خسارات جانی و مالی را به مردم این ولایت وارد کرده است. او از دولت و نهادهای کمک‌کننده بخاطر نرساندن کمک به آسیب‌دیده‌گان انتقاد کرد.

نماینده‌ی سمنگان در مجلس گفت: «تا اکنون از سوی وزارت‌های مربوطه کمک و همکاری با متضررین صورت نگرفته است.»

اما محمدعمر محمدی، سخنگوی وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث می‌گوید: «تمام متضررین و آسیب‌دیده‌گان از هر رهگذری، اعم از سیلاب و هم آسیب‌دیدگان دیگر در این ولایت زیر پوشش مساعدت‌ها قرار گرفته‌اند.»

سیلاب‌ها جان ۷۲ تن را گرفت
مجلس خواستار رسیده‌گی فوری به آسیب‌دیده‌ها شد

حوادث نیز تأیید می‌کنند که جاری شدن سیلاب در برخی از ولایت‌ها تلفات انسانی و مالی را بر جا گذاشته است.

سخنگوی وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث از وارد شدن تلفات جانی و مالی سنگین به باشنده‌گان ۱۶ ولایت کشور خبر می‌دهد. آقای محمدی گفت: «در یک هفته‌ی گذشته ۷۲ تن از هموطنان ما را در ۱۶ ولایت کشور متأسفانه از دست دادیم، ۶ تن زخم برداشتند و بیش از ۶۰۰ راس مواشی تلف شده است.»

از سوی هم عبدالرووف ابراهیمی، رییس مجلس نماینده‌گان نیز گفت که سیلاب‌های مدهش حیات بسیاری از مردم افغانستان را در ولایت‌های مختلف از جمله ولایت‌های شمال با خطر مواجه کرده است.

آقای ابراهیمی از حکومت، به ویژه وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث طبیعی خواست که هر چه عاجل کمک‌های خود را برای آسیب‌دیده‌گان بفرستند.

با این حال مقام‌های وزارت دولت در امور رسیده‌گی به

آمارهای وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث نشان می‌دهد که در این رویدادها «حدود ۱۰۰ باب خانه به طور قسمی و ۴۵۰ باب خانه‌ی دیگر به طور کلی تخریب شده است.»

مسئولان وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث می‌گویند بیشترین تلفات جانی و مالی در نتیجه‌ی سرازیر شدن این سیلاب‌ها در ولایت‌های بادغیس، تخار، بدخشان و جوزجان صورت گرفته است.

با این حال، سخنگوی این وزارت می‌گوید پیش از این که این حوادث رخ دهد، تدابیر وقایعی سنجیده شده و در برخی از محله‌های که سیلاب به شکل غافل‌گیرانه سرازیر شده است، این وزارت به موقع رسیده کرده است. محمدی گفت که کارمندان این وزارت دیروز (شنبه، ۲۹ ثور) جان ۵۰۰ خانواده را در ولایت سمنگان نجات داده‌اند و برای برخی از آسیب‌دیده‌گان در ولایت سرپل که در فضای باز زنده‌گی می‌کردند، خیمه و پول نقد کمک کردند.

افزون بر آن، مسئولان وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث می‌گویند در همکاری به نهادهایی کمک‌کننده به آسیب‌دیده‌گان سیلاب‌ها، کمک‌های غذایی و غیر غذایی نیز صورت گرفته است. محمد عمر محمدی، سخنگوی وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث می‌گوید: «تا اکنون ۱۴۰۰ خانواده را زیر پوشش کمک‌ها در ۱۶ ولایت کشور قرار داده‌ایم که این مساعدت‌ها شامل مواد غذایی، غیر غذایی و پول نقد است.»

این در حالی است که سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) برای آسیب‌دیده‌گان حوادث مواد غیر خوراکی مانند تریپال، خیمه، وسایل آشپزخانه، وسایل حفظ صحت و موارد غیر خوراکی را کمک می‌کند و سازمان خوراکی جهان (WFP) مواد خوراکی را برای آسیب‌دیده‌گان کمک می‌کند.

سخنگوی وزارت دولت در امور رسیده‌گی به حوادث می‌گوید همزمان با کمک‌های این نهادها مواد خوراکی مانند آرد، برنج، روغن، چای خشک، شکر و پول نقد را در بسیاری از ولایت‌ها برای آسیب‌دیده‌گان سیلاب‌ها توزیع کرده‌اند.

چرا بازداشت‌شان نمی‌کنید؟

بابک

می‌دهند، خود به یک پروپاگندیس‌ت طالبان بدل می‌شوند. مگر در کمپین رسانه‌ای و اطلاع‌رسانی طالبان به چیزی شبیه همین موضوع تأکید نمی‌شود. نگارنده به تیوری دسیسه باور ندارد. آنانی که به تیوری دسیسه باور دارند، برخی از مقام‌های دولتی را هم دست طالبان معرفی می‌کنند. برخی از کاربران شبکه‌های اجتماعی در واکنش به حمله‌های تروریستی گروه داعش به جمع‌های شیعیان کابل نوشتند که مقام‌های بلندپایه‌ی دولتی به نام داعش هزاره‌ها را می‌کشند.

این کاربران شبکه‌های اجتماعی بین بی‌عدالتی‌های تاریخی و تبعیض علیه هزاره‌ها در نهادها با حمله‌های داعش به شیعیان کابل پیوند برقرار کرده، برخی از مقام‌های دولتی را قاتل می‌خوانند. اما هیچ دلیل منطقی وجود ندارد که قتل شیعیان توسط انتحاری‌های داعش را با تبعیض علیه هزاره‌ها و بی‌عدالتی‌های تاریخی ربط دهیم. این بحث‌ها هیچ مبنای منطقی ندارد. دولت باید کمپین رسانه‌ای جدی راه می‌انداخت تا این انتباه نادرست از بین می‌رفت. سازمان امنیت ملی و دیگر نهادها باید کمپین رسانه‌ای و کارزارهای اطلاعاتی دقیق راه می‌انداخت تا تبلیغات گروه‌های ضد دولت خنثا می‌شد. وقتی نهادهای امنیتی کمپین جدی اطلاع‌رسانی راه می‌انداختند، اطلاعات دقیق در اختیار مخاطبان قرار می‌دادند و مقام‌های بلندپایه‌ی دولتی در روند این اطلاع‌رسانی شرکت می‌کردند، انتباه‌های نادرست از بین می‌رفت. اما نهادهای امنیتی در راه اندازی یک کارزار اطلاع‌رسانی ناکام ماندند.

افزون بر این ناکامی، مقام‌های دولتی به گونه‌ای موضع‌گیری می‌کنند که به نفع کمپین رسانه‌ای طالبان و تقویت انتباه‌های نادرست برخی از کاربران شبکه‌های اجتماعی منجر می‌شود. رییس امنیت ملی وقتی از بازداشت عوامل نفوذی طالبان یا از پروپاگندیس‌ت‌های داخل نظام آنان سخن نمی‌گوید ولی از وجود آنان خبر می‌دهد، سودش به گروه‌های تروریستی می‌رسد. این نوع سخن گفتن به گونه‌ای نشان می‌دهد که دستگاه قدرتمندی مثل سازمان امنیت ملی افغانستان نمی‌تواند از پس بازداشت کسانی برآید که حتا رییس این سازمان از وجودشان خبر دارد.

واقعیت دیگر این است که برخی از مقام‌های دولتی یاد گرفته‌اند که اگر از ضعف‌ها سخن بگویند و به نحوی خود را در نقش منتقدان جا بزنند، از مسئولیت فرار کرده می‌توانند. آنان باید بدانند که چنین نیست. کسی نمی‌تواند با ضعیف‌نمایی اداره‌ی خود یا بزرگ‌نمایی مشکلات و به نحوی آسمان و ریسمان گفتن از مسئولیت فرار کند. هر کسی در راس هر نهادی که است، مسئولیت موفقیت و ناکامی آن نهاد را به دوش دارد. برای پاسخ‌گویی به ناکامی‌ها، مسئولان نهادها باید اقداماتی انجام دهند که از تکرار ناکامی جلوگیری شود. توجیه شکست با ادبیات مسخره به سود گروه‌های ضد دولت تمام می‌شود.

مقاومت ستودنی

عزیز منصف

رای‌دهنده‌گان در مناطق پیدا کند و حاضر بود که پیامدهای زبان‌بار تصمیم خود را نادیده بگیرد. البته واضح است که اشرف غنی دغدغه‌ی افزایش رای‌دهنده‌گان در مناطق ناآرام را دارد؛ مناطقی که به خاطر مشکلات امنیتی امکان برگزاری انتخابات سالم در آنجا با موانع جدی روبه‌رو است. میزان پایین ثبت نام‌کننده‌گان و احتمال اشتراک‌نکردن‌شان در انتخابات به خاطر مسائل امنیتی کابوسی برای تیم انتخاباتی اشرف غنی است. البته این را انکار نمی‌کنیم که شاید اشرف غنی به خاطر ضعف مخالفان خود، از جمله داکتر عبدالله در ولایات پر جمعیتی مانند کابل و هرات نیز رای بیاورد. اشرف غنی روی شخصیت خود به عنوان سیاستمدار سازنده‌گی سرمایه‌گذاری زیادی کرده است و احتمالاً برخی از رای‌دهنده‌گان به همین ویژه‌گی سیاسی-انتخاباتی او رای بدهند. ولی به طور عمومی با توجه به شخصیت بحث‌برانگیز رییس جمهور از لحاظ مسائل قومی، اشرف غنی باید عمدتاً روی مناطق پشتون‌نشین حساب کند.

مقاومت کمیسیون در برابر ارگ نشان داد که نباید امید خود را به نهادهای جدید در افغانستان به طور کلی از دست داد. در عین حال، باید کمیسیون از سوی نیروهای دموکراسی‌خواه، جامعه‌ی مدنی و منابع دیگر پشتیبانی شود. این روزها برخی از گروه‌های مدنی ویدیوها و پیام‌هایی را برای تشویق مردم به ثبت نام و اشتراک در انتخابات پارلمانی در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی پخش می‌کنند. آن‌ها انتخابات پارلمانی را برای مردم سرنوشت‌ساز می‌دانند. ولی گروه‌های مذکور این واقعیت را نادیده می‌گیرند که در انتخابات قبلی نیز مردم به شکل وسیعی اشتراک کردند، ولی حکومت و کمیسیون انتخابات در آرای مردم خیانت کرده و به افراد متقلب اجازه‌ی ورود را دادند. از جانب دیگر، اشتراک مردم در انتخابات قبلی تأثیر چندانی نه بر سرنوشت‌شان و نه کارایی پارلمان داشت.

آشکار است که اعتماد مردم بر نهادهای انتخاباتی را از طریق شعارها و ویدیوهای احساساتی و بی‌بانه‌های میان‌خالی نمی‌توان به دست آورد. من یقین دارم که اقداماتی چون مقاومت کمیسیون در برابر خواست ارگ بیشتر تأثیرگذار است تا بیانه‌های بی‌سرانجام. نهادهای مدنی باید بدانند که امکان تقلب در انتخابات بزرگترین خطر برای دموکراسی و مشارکت مردم در فرایندهای دموکراتیک است. آیا نهادهای مدنی حاضر اند که موضوع تقلب را به عنوان یک اولویت در برنامه‌ها و کمپین‌های خود مد نظر گرفته و بر گروه‌های سیاسی فشار بیاورند؟ آیا ممکن است که مشوقان مردم به اشتراک در انتخابات به کمپین انتخاباتی نروند و تمرکزشان روی تأمین شفافیت انتخابات و دفاع از آرای مردم باشد؟ چون کسی که همین حالا چشم امید رفتن به کمپین اشرف غنی، عبدالله و یا یک کاندید دیگر را دارد، نمی‌تواند بخشی از کارزار جاری برای صیانت از آرای مردم و برگزاری انتخابات شفاف باشد.

گزارش یوناما حاکی از آن است که با توجه به حجم دوسیه‌ها باید ظرفیت لوی سارنوالی و قضای افغانستان افزایش پیدا کند تا تأثیرات اساسی آن در زنده‌گی مردم رونما شود. به صورت مجموعی لوی سارنوالی ۳۵۶۹ قضیه‌ی فساد اداری در سال ۱۳۹۶ بررسی کرده است که قسمت زیادی از این قضایا مربوط به سوء استفاده از صلاحیت‌های وظیفوی است؛ چیزی سرمنشأ بسیاری از قانون‌شکنی‌ها به حساب می‌آید. این را باید خاطر نشان کرد که برای افزایش مؤثریت دستگاه‌های عدلی و قضایی تطبیق میکانیزم‌های پیش‌گیرنده نیز از اهمیت زیادی برخوردار است تا بار دوسیه‌های فراوان فساد و نقض حاکمیت قانون در ادارات تطبیق قانون انباشته نشود.

نشانه‌های مثبت مبارزه با فساد در بخش عدلی - قضایی؟

صمد کوهی

است؛ چون شماری از کارمندان این اداره به خاطر رسیده‌گی به دوسیه‌های فساد از سوی افراد ناشناس مورد هدف قرار گرفته و جان‌های خود را از دست داده‌اند.

کمیسیون اصلاحات اداری یکی دیگر از نهادهایی است که در گزارش یوناما به خاطر اصلاحات و مبارزه با فساد مورد تمجید قرار گرفته است. بنا به این گزارش، این کمیسیون «ظرفیت خود در عرصه‌ی مدیریت پرونده‌های جذب و استخدام را به نمایش گذاشته است.» در اثر تلاش‌ها و تعهدات جدی آقای نادر نادری، رییس کمیسیون اصلاحات اداری این اداره توانسته است دستاوردهایی در قسمت «استخدام کارمندان جدید در همه بخش‌ها بر اساس شایسته‌گی» داشته باشد. همچنان این اداره شفافیت در امور را از طریق نشر منظم معلومات در وبسایت خود بروز داده است. البته یوناما این نکته را نیز خاطر نشان می‌کند که کمیسیون اصلاحات اداری باید طرز العمل‌هایی را به منظور جلوگیری از مداخله و نفوذ افراد در پرونده‌های استخدام را مد نظر بگیرد.

اگر به گزارش یوناما استناد کنیم، دو نقص عمده در کار لوی سارنوالی و قضا دیده می‌شود: ۱. ناتوانی این دستگاه‌ها در برابر نفوذ سیاسی؛ ۲. توجه نکردن به قضایای بزرگ فساد.

نمونه‌های زیادی وجود دارد که سارنوالی و قوه‌ی قضایی در برابر آدم‌های زورمند کوتاه آمده‌اند. یک نمونه‌ی آن کامران علیزایی، رییس شورای ولایتی هرات است که لوی سارنوالی به سختی توانست دوسیه‌ی او را تکمیل کرده و دادگاه نیز جزای سبک نقدی را برایش در نظر گرفت. واضح است که اگر به کامران علیزایی به عنوان متحد قومی خود در هرات نگاه کرده که هم قدرت جمعیت و فارسی‌زبان‌ها را متوازن ساخته می‌تواند و هم دست کم بخشی از آرای قومی را در این ولایت به نفع ارگ جلب می‌تواند. علی‌زایی به صورت پیوسته مسایل پشتون و تاجیک را در هرات تحریک می‌کند تا هم برای خود و هم برای ارگ جایگاهی جستجو کند. به همین دلیل، دستگاه عدلی و قضایی در برابر او و دیگر چهره‌های قدرتمند کوتاه آمده است.

دوم، بیشتر دوسیه‌هایی که از سوی لوی سارنوالی مورد پی‌گیری قرار گرفته است، مربوط به سوء استفاده از صلاحیت‌های کاری است. این در حالی است که موارد زمین‌خواری، قاچاق و پول‌شویی در افغانستان به شکل حادی به چشم می‌خورد. توجه نکردن لوی سارنوالی به این دوسیه‌ها بار دیگر نشان می‌دهد که از پیامدهای سیاسی مواجهه با زورمندان و چهره‌های سیاسی‌ای بیم دارد که بخشی از آنان از متحدان ارگ و قصر سپیدار به حساب می‌آیند و از این رو، فعلاً به دوسیه‌های درجه دو و سه می‌پردازد.

افزایش پیدا کند تا تأثیرات اساسی آن در زنده‌گی مردم رونما شود. به صورت مجموعی لوی سارنوالی ۳۵۶۹ قضیه‌ی فساد اداری در سال ۱۳۹۶ بررسی کرده است که قسمت زیادی از این قضایا مربوط به سوء استفاده از صلاحیت‌های وظیفوی است؛ چیزی سرمنشأ بسیاری از قانون‌شکنی‌ها به حساب می‌آید. این را باید خاطر نشان کرد که برای افزایش مؤثریت دستگاه‌های عدلی و قضایی تطبیق میکانیزم‌های پیش‌گیرنده نیز از اهمیت زیادی برخوردار است تا بار دوسیه‌های فراوان فساد و نقض حاکمیت قانون در ادارات تطبیق قانون انباشته نشود.

با این حال، گزارش یوناما قید می‌کند که در این راستا با تشکیل مرکز عدلی و قضایی مبارزه علیه جرایم سنگین فساد اداری که عمدتاً متشکل از سارنوالان و قضات است، «دستاوردهای آن به طور چشم‌گیری افزایش یافته است.» همچنان، هرچند انتظار می‌رود که این مرکز «به تقویت هرچه بیشتر خود ادامه دهد... [ولی] از استقامت بزرگان مرکز عدلی قضایی و توانایی آنان برای افزایش مستمر دستاوردهای این مرکز قدر دانی شود.» گزارش یوناما به سلسله‌ای از خلاها نیز اشاره می‌کند: به نظر می‌آید که مسایل سیاسی و تأثیرگذاری‌های بیرونی در بطی شدن رسیده‌گی به قضایای فساد نقش داشته و محاکم به خاطر ارتباطات و نفوذ سیاسی، در تعیین مجازات و مدت حبس برای جرایم مشابه برخورد یکسانی ندارند. همچنان، در دست‌گیری و انفاذ احکام، نهادهای تطبیق‌کننده‌ی قانون مانند پولیس با لوی سارنوالی و قضا همکاری نمی‌کند.

در عین حال، یوناما گوش‌زد می‌کند که لوی سارنوالی باید یافته‌های گزارش کمیته‌ی نظارت و ارزیابی (MEC) در مورد وزارت معارف، از جمله «قضایای فساد اداری انباشته شده در سکتور معارف» را به طور مستمر پیگیری کند.

در عین حال، گزارش سازمان ملل در افغانستان از چالش‌های کارمندان مرکز عدلی و قضایی برای مبارزه با فساد نیز یادآوری می‌کند. موضوع تأمین امنیت کارمندان این مرکز از جمله‌ی سفارشات این گزارش

از میان تمام نهادهای دولتی، لوی سارنوالی، مرکز عدلی و قضایی که یک مرکز مشترک لوی سارنوالی و قوه‌ی قضایی است و کمیسیون اصلاحات اداری در امر مبارزه با فساد و به وجود آوردن تغییرات مفید پیشگام بوده‌اند. بنا به یافته‌های دفتر نماینده‌گی سازمان ملل در افغانستان، تعقیب دوسیه‌های بزرگ از سوی لوی سارنوالی در چارچوب مرکز عدلی و قضایی و اصلاحات در کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی اقدامات مؤثری بوده‌اند.

با این حال، از نظر این گزارش با توجه به حجم فساد، اقدامات دستگاه‌های عدلی و قضایی کافی نبوده و برای بهبود زنده‌گی مردم، تسریع اصلاحات عدلی و قضایی ضروری است. گزارش یوناما حاکی از آن است که آقای فرید حمیدی، لوی سارنوال افغانستان، پس از آغاز کار در اپریل ۲۰۱۶ میلادی، «تعهد خود را در راستای تطبیق تدابیر حساب‌دهی و شفافیت» و همچنین، «مبارزه با فساد و افزایش صداقت در اداره‌ی لوی سارنوالی» نشان داده و تطبیق کرده است. روی همین ملحوظ، گزارش یوناما قید می‌کند که «لوی سارنوال به صورت فعالانه در اصلاحات علیه فساد اداری سهم گرفته و کمیته‌ی مبارزه علیه فساد اداری در شورای حاکمیت قانون را رهبری می‌کند... به همین خاطر لوی سارنوالی در حال حاضر به قضایای زیاد فساد اداری رسیده‌گی می‌کند.» یکی از نمونه‌های شفافیت در این اداره، «درخواست لوی سارنوالی از کمیسیون نظارت و ارزیابی (MEC) جهت بررسی آسیب‌پذیری‌های این اداره و شناسایی ساحت‌های نیازمند اصلاحات» بوده است. کمیسیون نظارت و ارزیابی نیز در گزارش ماه جولای ۲۰۱۷ خود نشان داد که لوی سارنوالی متعهد به پیش‌برد اصلاحات است. از شمار این اصلاحات می‌توان به میکانیزم‌های داخلی کنترل فساد اداری، بهتر ساختن پرونده‌های استخدام و بازدهی نیروی کار لوی سارنوالی، افزایش تعداد کارمندان زن، به خصوص در مناطق دور افتاده‌ای که سارنوال خانم وجود ندارد، اشاره کرد.

گزارش یوناما حاکی از آن است که با توجه به حجم دوسیه‌ها باید ظرفیت لوی سارنوالی و قضای افغانستان

افغانستان در فهرست سازمان شفافیت بین‌المللی چهارمین کشور فاسد جهان به حساب می‌آید. حکومت اشرف غنی در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ میلادی به طور قاطع وعده‌ی مبارزه با فساد را به افغان‌ها و شرکای بین‌المللی خود داد و در این راستا نهادها و استراتژی‌های مختلف مبارزه با فساد و تقویت حاکمیت قانون را به وجود آورد. اکنون سوال این‌جاست که نهادها و سیاست‌گذاری‌های دولت تا چه حدی در امر مبارزه با فساد که روند وقت‌گیر و مستلزم استقامت و دروندیشی است، مؤثر بوده است؟

هرچند به لحاظ داخلی نگاه مردم، به خصوص در مورد دستگاه قضایی، به خاطر موجودیت فساد و اراده‌ی دولت برای مبارزه با آن بی‌نهایت منفی است، ولی دست کم یوناما یا دفتر نماینده‌ی خاص سرمشی سازمان ملل متحد در افغانستان، در این مورد ابراز خوشبینی کرده است.

به گفته‌ی بی‌بی‌سی، در گزارش یوناما آمده است که «فساد در افغانستان عظیم، غیرانسانی و بی‌شرمانه است. حجم فساد و خیال آسوده‌ی کسانی که مرتکب آن می‌شوند، از عواقب حقوقی، مالی و حتا رسوایی اجتماعی و اعمال نفرت‌انگیزشان، حتا کسانی را که واقع‌بینانه‌ترین دیدگاه نسبت به چالش‌ها در دولت‌سازی بعد از جنگ‌ها دارند، شگفتی زده کرده است.» این حجمی از فساد دارای تأثیرات منفی بر بخش‌های مختلف دولت و جامعه گذاشته است؛ به ویژه تأمین امنیت و دسترسی عادلانه به خدمات از موجودیت فساد در افغانستان آسیب می‌بیند. در این گزارش آمده است که هر سه قوه با فساد و عوارض آن دست و پنجه نرم می‌کنند و در این راستا نیاز به اتحاد عمومی و مبارزه‌ی مشترک دولت و جامعه است.

با این هم نکته‌ی مثبت در گزارش یوناما این است که نهادهای بین‌المللی نسبت به اقدامات حکومت افغانستان برای مبارزه با فساد و حاکمیت قانون خوشبین‌تر از گذشته‌اند. این نهاد با این که ریشه‌های فساد را عمیق می‌داند، ولی در عین حال چشم‌انداز اقدامات حکومت افغانستان در مبارزه با فساد را مثبت ارزیابی می‌کند.

حمایت مالی عزیزی بانک از برنامه ارتقای ظرفیت زنان

عزیزی بانک در ادامه فعالیت‌های اجتماعی خویش، این بار نهاد کمپاین بین‌المللی زنان را در هماهنگی با وزارت امور زنان حمایت مالی کرد و مبلغ ده هزار دالر امریکایی را جهت حمایت از زنان تجارت‌پیشه به آنان اهداء نمود.

این برنامه که در ولایت‌های پروان، پنجشیر و بامیان توسط نهاد کمپاین بین‌المللی زنان به اجرا در می‌آید، قرار است زنان تجارت‌پیشه را در ولایت‌های یادشده در ارتباط به رشد پیشه و کارزار تجاری شان آموزش‌های فنی بدهد، تا آنان بتوانند با اطلاعات درباره منابع مالی و چگونگی آغاز تجارت در رشد اقتصاد خانواده و کشور شان سهیم شوند. برنامه یادشده توسط وزارت امور زنان در هر مرحله، نظارت و ارزیابی می‌شود.

در همایشی که به همین مناسبت به تاریخ ۲۴ ثور ۱۳۹۷ برگزار شده بود، محترم عبدالفتاح کریمی معاون اجرایی عزیزی بانک در آغاز سخنرانی شان گفتند: «عزیزی بانک علاوه بر انجام فعالیت‌های مؤثر در عرصه مالی و اقتصادی و ایجاد زیرساخت‌ها برای توسعه همه جانبه اقتصاد کشور، رسالت اجتماعی را نیز در اولویت برنامه‌های خویش قرار داده‌است.» آقای کریمی افزود که زنان به عنوان نیمی از پیکر جامعه، نه تنها موضوع و هدف هر برنامه توسعه‌ی به شمار می‌روند، بلکه عامل نیرومندتر رشد و پیشرفت جامعه هستند.

سپس خانم نسرين رفیق، رییس نهاد کمپاین بین‌المللی زنان در افغانستان در آغاز صحبت‌هایش درباره برنامه و چگونگی اجرای آن اشاره کرد و سپس کمک عزیزی بانک را از اقدامات پر خیر و برکت بر شمرد و افزود که این کمک‌ها در جهت توانمند سازی زنان نتایج مثبتی در پی خواهد داشت.

در ادامه، محترم محمد اسماعیل رحیمی، معین پالیسی و مسلکی وزارت اقتصاد، محترمه سعیده مژگان مصطفوی، معین توریسم وزارت اطلاعات و فرهنگ، محترمه وژمه صافی، وکیل پارلمان، محترمه شکیلا نظری، رییس اطلاعات عامه وزارت امور زنان پی‌هم سخنرانی کردند و درباره مشکلات و چالش‌هایی که وضعیت اقتصادی را نا هنجار می‌سازد، بحث کردند. این بزرگان در ختم سخنرانی‌های شان از این اقدام نیک عزیزی بانک پشتیبانی کرده و افزودند که این عمل عزیزی بانک در سکتور خصوصی بی‌سابقه است.

عزیزی بانک د بنخو د ورتیاوو لوپولو پروگرام مالي ملاتړ وکړ

عزیزی بانک د خپلو ټولنیزو فعالیتونو پر دوام، دا ځل د بنخو چارو وزارت سره په همغږۍ کې د بنخو کمپاین د نړیوال بنسټ مالي ملاتړ وکړ او ۱۰ زره امریکایي ډالر یې د بنخینه سوداګرو د ملاتړ په موخه مرسته وکړه.

دغه پروګرام چې په پروان، پنجشیر او بامیان ولایتونو کې عملي کېږي، ټاکل شوې بنخو ته د کسب او کار په برخه کې فني زده کړې ورکړي، څو وکولای شي د مالي سرچینو او کاروبار د پیل په هکله د معلوماتو په ترلاسه کولو سره د هېواد او کورنۍ په اقتصادي وده کې برخه واخلي. دغه پروګرام د بنخو چارو وزارت لخوا په هر پړاو کې ارزول کېږي.

په هغې ناسته کې چې په همدې موخه د روان ۱۳۹۷ کال د غويي په ۲۴ وشوه، د عزیزی بانک اجرائیې مرستیال عبدالفتاح کریمی د خپلو خبرو په پیل کې وویل: «عزیزی بانک د هېواد د زېربنايي چارو د هر اړخيزې پراختیا په موخه په اقتصادي او مالي برخه کې پر ګټورو فعالیتونو سربېره، ټولنيز رسالت هم د خپلو کارونو په لومړیتوبونو کې لري.» ښاغلي کریمی زیاته کړه: «بنخې د ټولنې د نیمايي کھول په توګه، نه یوازې د هر پراختیايي پروګرام موضوع او هدف شمېرل کېږي، بلکې د ټولنې په پرمختګ او وده کې یو مهم عامل دی.»

ورپسې په افغانستان کې د بنخو د کمپاین نړیوال بنسټ ریسي نسرين رفیق د خپلې وینا په پیل کې د یاد پروګرام د څرنګوالي په هکله معلومات وړاندې کړل او بیا یې د عزیزی بانک دغه مرسته یو له ښېګڼې او برکت ډک ګام وبله او زیاته یې کړه چې دغه مرسته به د بنخو د پیاوړتیا په برخه کې مثبتې پایلې ولري.

د دغې ناستې په ترڅ کې، د اقتصاد وزارت د پالیسي او مسلکي معین محمد اسماعیل رحيمي، د اطلاعاتو او کلتور وزارت د توریسم معینې سعیده مژگان مصطفوي، د پارلمان وکیلې وېمې صافی، او د بنخو چارو وزارت د عامه اطلاعاتو ریسي شکیلا نظري په خپل وار سره ویناوې وکړې او د بنخو پر وړاندې پر شته ستونزو یې خبرې اترې وکړې. وینوالو په خپلو کې د عزیزی بانک د دغه نېک ګام ملاتړ وکړ او زیاته یې کړه چې دا په خصوصي سکتور کې د عزیزی بانک یو بې ساري ګرځنده ده.

د کوهنې، اوبولګولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

معینیت مالی واداری
ریاست تهیه و تدارکات
امريت تدارکات ساختمان

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

د کوهنې، اوبولګولو او مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

د مالی او اداري معینیت
د تهیه او تدارکاتو ریاست
د تدارکاتو د ودانیزو چارو امریت

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوری اسلامی افغانستان

د دعوت به داوطلبی روش باز داخلی»

شماره دعوت به داوطلبی MAIL/OFWMP/IH077-HRT/NCB

ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ از تمام داوطلبان واجد شرایط دعوت مینماید تا در پروسه داوطلبی پروژهای مجدده شبکه آبیاری کبوتر خان واقع قریه کبوترخان ولسوالی گذره ولایت هرات اشتراک نموده شرطنامه مربوطه را در فلش دسک (حافظه) بطور رایگان از اتاق شماره ۱۴ ریاست تهیه و تدارکات معینیت مالی واداری ویا از ویب سایت های وزارت زراعت، آبیاری و مالدارۍ (www.mail.gov.af) یا اداره تدارکات ملی (www.npa.gov.af) بدست آورده، آفر های خویش را مطابق شرایط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرزالعمل بانک جهانبیطور سربسته از تاریخ نشر اعلان الی ۰۹:۴۵ قبل از ظهر روز چهارشنبه تاریخ ۱۳۹۷/۳/۳۰ به دفتر جلسات ریاست تهیه و تدارکات، منزل اول تعمیر معینیت مالی واداری ارایه نمایند. آفر های ناوقت رسیده و انترنیتی قابل پذیرش نمیباشد. تضمین آفر بصورت تضمین خط بانکی مبلغ (۱,۸۰۰,۰۰۰) یک میلیون و هشتصد هزارافغانی بودهجلسه آفرگشائی مورخ ۱۳۹۷/۳/۳۰ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر در اتاق جلسات آفرگشائی ریاست تهیه و تدارکات تدویر می‌گردد.

آدرس: جمال مینه، چها راهی کارته سخی کابل - افغانستان

تلیفون: ۰۲۰۲۵۰۰۳۱۵ (+۹۳)

آدرس انترنت: www.mail.gov.af

د قرارداد د ورکولو د تصمیم خبرتیا

د کوهنې، اوبولګولو او مالدارۍ وزارت په پام کې لري چې:

د کابل ولایت د پغمان ولسوالۍ د زرشاخ اوبو لګونې د شبکی د بیارغونې پروژه د قرارداد په ټولیز قیمت (۱۷,۱۱۸,۰۷۰,۰۰۰) اوولس میلیونه، یو سل اتلس زره او اويا (افغانی د سپین وال ودانیز شرکت) جواز نمبر D-28317 (سره یې قرارداد کړی.

پدې توګه د ټولو هغه ګډون کوونکو خصوصی شرکتونو څخه چې پدې هکله ادعا لري غوښتنه کېږي چې د اعلان د خپریدو د نېټې څخه تر ۱۴ تقویمی ورځو پوري د تهیه او تدارکاتو ریاست ته مراجعه وکړي، او پرته له دې د شکایت حق نلري.

آدرس: جمال مینه، چها راهی کارته سخی کابل - افغانستان

تلیفون: ۰۲۰۲۵۰۰۳۱۵ (+۹۳)

آدرس انترنت: www.mail.gov.af

خبرنگاران:
صفحه آرایی:
وېسایت:
ویدیو:
پذیرش اعلان:
نشانی پستی:
نشانی دفتر کابل:
ایمیل روزنامه:
وحید پیمان، حسین حیدری، فاطمه فرامرز، محمد رضایی و سحر رحیمی
رضا مرادی و ذبیح‌الله فاضلی
احمد ضیا محمدی
امید نبي زاده
۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷
صندوق پستی ۱۹۱۱، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
جاده شیرپور، ناحیه دهم، کابل، افغانستان
8am.daily@gmail.com
صبح در ویرایش و پیرایش مطالب وارده دست باز دارد.
به جز سرمقاله، آرای مطرح شده در مقالات به نویسنده گان آن برمی‌گردد.

www.8am.af

www.facebook.com/8am.af

Twitter: @HashteSubhDaily

sanjarsohail@yahoo.com
parwiz_kawa@yahoo.com

سنجر سهیل
پرویز کاوه
فردوس کاوش
رامین مظهر و لیمه آفشید
علی آرش

صاحب امتیاز:
مدیر مسول:
تحلیگر ارشد:
ویراستاران:
گزارش تحقیقی:

Publisher:
Sanjar Sohail
sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:
Parwiz Kawa
parwiz_kawa@yahoo.com

بازداشت چند فعال حقوق زنان در عربستان

قوانین قیمومیت زنان در عربستان انتقاد کرده‌اند. حکومت سعودی در سپتامبر سال گذشته اعلام کرد که منع رانندگی برای زنان را لغو می‌کند. این اصلاحات قرار بوده در ماه آینده اجرایی شود. این از جملهی اصلاحاتی بوده که ولیعهد ۳۲ ساله‌ی عربستان، محمد بن سلمان پیش برده است. او همچنین برنامه‌ی «چشم‌انداز ۲۰۳۰» را جلو برده است که هدف آن متنوع کردن اقتصاد سعودی و بازکردن جامعه اعلام شده است. ولی این تغییرات با ماجراهای دیگری هم همراه شده است. از جمله در ماه نوامبر سال گذشته، ده‌ها شاهزاده عالی‌رتبه، بازرگان و وزرای فعلی و سابق در جریان آنچه «کارزار مبارزه با فساد» اعلام شد، بازداشت شدند و برای مدتی طولانی در یک هتل مجلل زندانی بودند. هم‌چنین ماجرای سفر خبرساز سعد حریری، نخست‌وزیر لبنان که ناگهان راهی عربستان شد و برای چندین روز معلوم نبود کجاست.

مقام‌های عربستان سعودی ۷ کنشگر حامی حقوق زنان را بازداشت کرده‌اند. این بازداشت‌های کنشگران برجسته‌ی حقوق زنان در عربستان چند هفته پیش از رفع ممنوعیت رانندگی برای زنان رخ داده است. دلیل این بازداشت‌ها روشن نیست ولی کنشگران می‌گویند مقام‌های سعودی در تلاش اند این زنان را ساکت کنند. شبکه‌ی تلویزیونی خبری دولتی در عربستان گزارش داده است که این زنان بابت تماس‌هایشان با یک کشور خارجی دست‌گیر شده‌اند. عربستان سعودی برای زنان قوانین خیلی سخت‌گیرانه‌ای دارد که طبق آن زنان برای تصمیم‌ها و اقدام‌های مختلفی باید اجازه‌ی شوهر یا یک قیم مرد را داشته باشند. خبرگزاری فرانسه گزارش داده است که لجن هذلول، عزیزه آل بوسف، و ایمان نجفیان در میان بازداشت‌شده‌گان هستند. آن‌ها علناً ممنوعیت رانندگی زنان و همین‌طور

۱۱۰ کشته در سانحه هوایی کوبا؛ سه نفر هنوز زنده‌اند

بنابر گزارش رسانه‌های کوبا این هواپیما ۱۰۴ نفر سرنشین و ۹ خدمه‌ی خارجی داشته است. نیروهای امدادی و آتش‌نشانی کمی پس از حادثه به محل اعزام شدند. میگل دیاز کانل، رئیس جمهور کوبا که همین یک ماه پیش سوگند یاد کرد به محل حادثه رفته است. آقای دیاز کانل اعلام کرده بود که این حادثه «تلفات بالایی» دارد. در حالی که سال میلادی گذشته (۲۰۱۷) امن‌ترین سال در تاریخ هوانوردی جهان اعلام شد، امسال سانحه هوایی متعددی روی داده است. ماه گذشته هم سقوط دلخراش یک هواپیمای نظامی در الجزایر جان بیش از ۲۵۰ سرباز این کشور را گرفت.

نیروهای امداد سه نفر از مسافران بوئینگ مسافربری که در نزدیکی هاوانا سقوط کرد را به بیمارستان منتقل کردند. ۱۱۰ سرنشین دیگر این هواپیما جان باخته‌اند. حال سه بازمانده‌ی این سانحه هم وخیم گزارش شده است. خبر زنده ماندن این سه نفر را روزنامه‌ی گرانما چاپ هاوانا منتشر کرده است و تلویزیون دولتی کوبا هم از کشته شدن سایر سرنشینان این پرواز خبر داده است. آخرین رد باقی مانده از این هواپیمای بوئینگ ۷۳۷ بروی وبسایت‌های هوانوردی نشان می‌دهد که در ساعات اولیه‌ی بامداد روز جمعه (۱۸ مه) از فرودگاه هاوانا برخاسته و تنها دقایقی بعد به علتی که هنوز معلوم نیست سقوط کرده است. دود غلیظی از محل سقوط هواپیما بلند شده است.

همه با هم به سوی صلح!

یو خای د سولې پر لور!

د رمضان په دې سپېڅلې مياشت کې موږ بايد د سولې د نېنگېست لپاره خپله ژمنتيا لا پياوړې کړو. ځکه د افغانستان سوکاله راتلونکي په سوله کې نېستي ده زموږ په هېواد کې د تاوتریخوالي او جگړې لپاره هېڅ توجیه نه شته. هغه مهال چې ټول افغانان د سولې له بهیر سره یو خای شي، نو موږ په رېښتوني ډول سره یو کپرو له موږ سره همغږي شي!

در این ماه مبارک رمضان ما باید تعهد خود را در فبال تامین صلح تقویت کنیم که آینده افغانستان وابسته به صلح است. خشونت و جنگ هیچ توجیه در کشور ما ندارد. زمانی که تمامی افغانها در روند صلح سهم بگیرند، ما به گونه واقعی متحد می شویم. با ما هم صدا شوید!

